

តើខ្ញុំត្រូវតែ

ល្អិតខ្មោះឬ ?

ដោយ អាស៊ី ស្កាត
(ផ្នែកទៅលើដំណើររឿងពិត)

ដំណើររឿងនេះបានកើតឡើងនៅប្រទេសអាហ្វ្រិក ។

ហែ ឆាប់បានដើរយឺតៗចូលទៅក្នុងបន្ទប់អង្គការបឋមសិក្សា ។ ដើមរបស់គាត់ហាក់ដូចជាធ្ងន់ដើរ មិនចង់ទៅមុខ ពេលគាត់តម្រង់ទៅកាន់កៅអីរបស់គាត់ ។

លោកគ្រូរបស់គាត់ បងប្រុស រ៉ាល បានញញឹមដាក់គាត់ ។ គាត់បានសួរថា « តើប្អូនត្រឡប់មក ជាស្រេចដើម្បីនិយាយអំពីព្រះវិហារហិស្សនហើយឬទេ ? »

ហែនបានឆ្លើយថា « បាទ » ។

ហេតុអ្វីបានជាខ្ញុំនិយាយដូច្នោះ ? ហែនបានគិតនៅពេលគាត់អង្គុយចុះ ។ គាត់ មិនមាន អារម្មណ៍ថាគាត់ត្រឡប់មកវិញទេនោះទេ ។ មិនច្បាស់ទាល់តែសោះ ។

អង្គការបឋមសិក្សារបស់ហែនរីកចម្រើន ។ ខ្ញុំចូលចិត្តមើលព្រះវិហារហិស្សន ។* ថ្នាក់ របស់គាត់ត្រូវបានសុំឲ្យនិយាយអំពីការទៅព្រះវិហារហិស្សន ។

ប៉ុន្តែហែនមានអារម្មណ៍សោកសៅ ។ គាត់ចង់ទៅព្រះវិហារហិស្សនពេលគាត់គ្រប់អាយុ ប៉ុន្តែ គាត់មានអារម្មណ៍ថាគាត់បានធ្វើកំហុសច្រើនពេក ។

មិត្តហែនបានត្រោកឈរឡើងម្នាក់ម្តង ។ ពួកគេសប្បាយ ចិត្ត និងរីករាយពេលពួកគេនិយាយអំពីការទៅព្រះវិហារ ហិស្សននៅថ្ងៃណាមួយ ។ ហែនមានអារម្មណ៍កាន់តែ មិនល្អទេ ។

បន្ទាប់មក រាជលេខាត្រូវបានហើយ ។

ហែនបានច្រៀងជាមួយនិងគ្រប់គ្នាដែលនៅក្នុងថ្នាក់ កុមារទាំងអស់ ៖ « ខ្ញុំនឹងរៀបចំខ្លួនកាលខ្ញុំនៅក្នុង នេះជា កិច្ចការពិសិដ្ឋខ្ញុំ » ។

តើខ្ញុំអាចត្រឡប់មកវិញដើម្បីទៅព្រះវិហារហិស្សនដោយរបៀបណា នៅពេលខ្ញុំធ្វើកំហុសច្រើន បែបនេះ ? ហែនបានគិត ។ គាត់បានទម្លាក់ខ្លួនចុះទៅលើកៅអីរបស់គាត់ ។

នៅពេលចម្រៀងចប់ បងប្រុស រ៉ាល បានឱនមកជិត ។ គាត់បានសួរហែនថា « តើប្អូន មិនអីទេឬ ? » ។

ហែនបានសម្លឹងចុះក្រោមមើលទៅដៃរបស់ខ្លួន ។ បន្ទាប់មកគាត់និយាយខ្សឹបៗ ថា « ខ្ញុំចង់ទៅព្រះវិហារហិស្សន ប៉ុន្តែខ្ញុំខ្លាចថាខ្ញុំមិនសក្តិសមទេ » ។ គាត់បាន ដកដង្ហើមធំ ។ « ខ្ញុំតែងតែមិនសូវចុះសម្រុងក្នុងគ្រួសារល្អគ្រប់ពេល នោះទេ ។ ខ្ញុំក្លែងក្លាយជាមនុស្សម្នាក់ ។ ខ្ញុំបានធ្វើកំហុសច្រើនពេក ។ តើខ្ញុំពិតជាត្រូវតែល្អិតខ្មោះឬ ? »

បងប្រុស រ៉ាល ញញឹមយ៉ាងទន់ភ្លន់ ។ « ការមានភាពសក្តិសម ដើម្បីទៅព្រះវិហារហិស្សន មិនមែនមានន័យថា ប្អូនត្រូវតែមានភាពល្អិតខ្មោះនោះទេ ។ យើងអាចមាន ភាពសក្តិសមដោយការទុកចិត្តលើព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ហើយព្យាយាមរក្សាបទបញ្ញត្តិដោយស្មោះ ។ យើង ទាំងអស់គ្នាធ្វើខុស តែយើងអាចប្រែចិត្ត ហើយអាចជ្រះស្អាតម្តងទៀត » ។

ហែនបានអង្គុយត្រង់ខ្លួនជាមុនបន្តិច ។

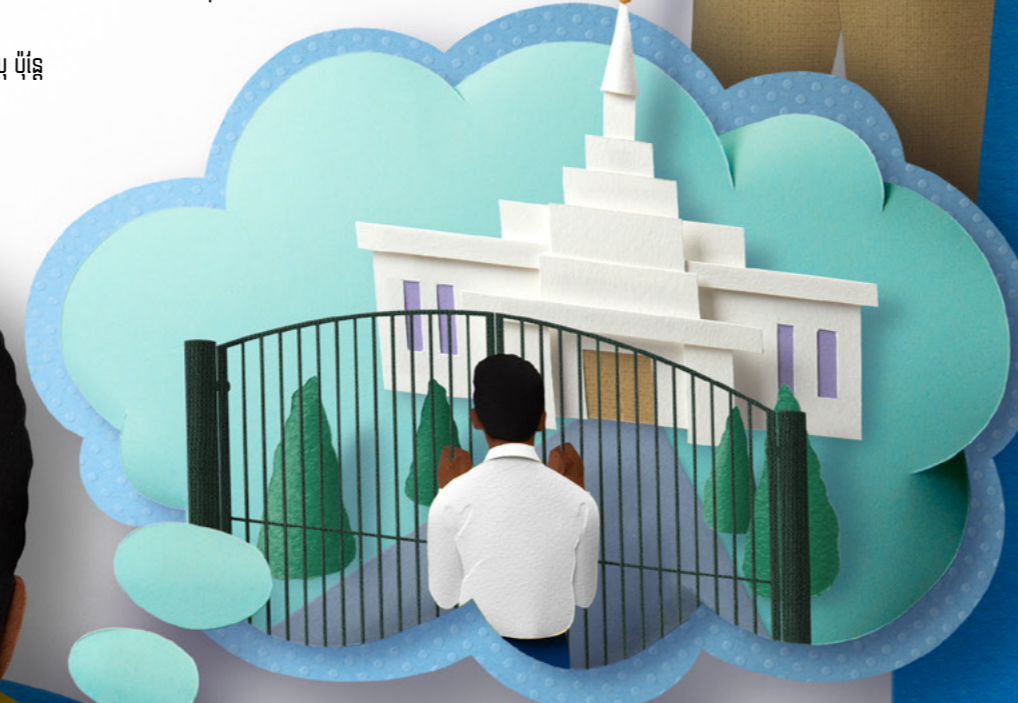
បងប្រុស រ៉ាល បាននិយាយថា « ខ្ញុំប្រាកដថា ព្រះវិហារហិស្សនមានទេវតាចំពោះប្អូនដែល ព្យាយាមធ្វើជាមនុស្សល្អ » ។

ហែនបានគិតអំពីរឿងល្អមួយចំនួនដែលគាត់បានធ្វើនៅសប្តាហ៍នោះ ។ គាត់បានធ្វើម្ហូបអាហារ ពេលល្ងាចជាមួយម៉ាក់ បានជួយប្អូនស្រីរបស់គាត់ធ្វើកិច្ចការផ្ទះរបស់នាង ហើយបាននិយាយសួស្តី ទៅកាន់សិស្សប្រុសថ្មីម្នាក់នៅសាលារៀន ។

ទម្ងន់នៃការព្រួយបារម្ភរបស់ហែនត្រូវបានសម្រាល ។ គាត់បានដឹងថា ព្រះវិញ្ញាណហិស្សនកំពុង ជួយគាត់ឲ្យមានអារម្មណ៍សុខសាន្ត ។

នៅពេលដល់នេរបស់ហែនដើម្បីចែកចាយ គាត់បានញញឹម និងត្រោកឈរឡើង ។ គាត់បាន និយាយថា « ខ្ញុំចង់បន្តប្រែចិត្ត និងក្លាយជាមនុស្សព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដើម្បីថ្ងៃណាមួយខ្ញុំអាចចូលទៅក្នុង ព្រះវិហារហិស្សនបាន » ។

ហែនមានអារម្មណ៍សប្បាយចិត្តពេលគាត់អង្គុយចុះវិញ ។ នៅថ្ងៃណាមួយ គាត់នឹងអាចធ្វើ សេចក្តីសញ្ញាដ៏ពិសិដ្ឋជាមួយព្រះនៅក្នុងព្រះវិហារហិស្សន ។ គាត់ចង់ព្យាយាមអស់ពីសមត្ថភាពដើម្បី ត្រឡប់មកវិញ ! •

ហែនរឹចដំទៅព្រះវិហារហិស្សន ប៉ុន្តែគាត់មានអារម្មណ៍ ថាគាត់បានធ្វើកំហុសច្រើនពេក ។

ឧប្បត្តិហេតុនេះ ត្រូវបាន រៀបចំឡើង

* គេរៀនចម្រៀងកុមារ ទំព័រ ៩៩ ។

ការទទួលបានប័ណ្ណចូលព្រះវិហារហិស្សន
ពេលប្អូនគ្រប់អាយុ ១២ ឆ្នាំ ប្អូននឹងជួបជាមួយនិងប្រិយមិត្ត ប្អូនបានសាខា របស់ប្អូន ។ ដើម្បីទទួលបានប័ណ្ណចូលព្រះវិហារហិស្សនសម្រាប់ធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹក នៅព្រះវិហារហិស្សន ។ គាត់នឹងសួរប្អូនថា តើប្អូនមានជំនឿលើព្រះវិហារហិស្សន គឺ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទដែរឬទេ ។ គាត់ក៏នឹងសួរថា តើប្អូនកំពុងព្យាយាមអស់ពី សមត្ថភាពរបស់ប្អូនដើម្បីរក្សាបទបញ្ញត្តិដែរឬទេ ។ សំណួរមួយដែលប្អូន រឹង មិន ឮគឺ « តើប្អូនល្អិតខ្មោះឬទេ ? » ព្រះវិហារហិស្សនគឺជា យើងនឹងធ្វើខុស ។ ប៉ុន្តែទ្រង់ចង់ឲ្យយើងព្យាយាមយ៉ាងខ្លាំងដើម្បីរក្សាបទបញ្ញត្តិ និងធ្វើការជ្រើសរើស ល្អ ។ ហើយដោយសារព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ និងដង្ហែមជួយប្អូន ទាំងយើង ទាំងអស់គ្នាអាចប្រែចិត្តនៅពេលយើងធ្វើអំពើបាប និងរៀបចំខ្លួនដើម្បីទទួលបាន ជីវិតដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច ។